

Ik hou niet van zijn kids...

Hans en Carin wonen nog maar kort samen. Het zit goed met de liefde tussen hen beiden. Maar ze houdt niet van zijn kinderen.... Carin vraagt zich soms af of dit wel goed kan gaan. Want inderdaad, als bonusmoeder/stiefmoeder, aanleunmoeder of hoe je het nog meer wilt noemen heb je niet gekozen voor zijn kinderen, die krijg je er gratis bij.

Zelf heeft ze nog 2 kleintjes, waar ze zich volledig moeder voor voelt en heel gelukkig mee is. Maar als haar stiefkinderen komen (want ze noemt ze beslist geen "bonus") voelt ze zich altijd wat gespannen. En heel erg opgelucht is ze, als ze weer vertrekken.

Een van zijn kinderen mag Carin niet zo. En dat is wederzijds. Het kind lijkt werkelijk óveral op te letten en álles te zien. Stiefmoeder stoort zich enorm aan het meisje, terwijl ze eigenlijk niet echt kan zeggen dat het een vervelend kind is....

Dan opeens komt Hans thuis en zegt dat zijn ex hem verteld heeft dat de betreffende dochter Carin niet mag. Ze krijgen enorme ruzie, terwijl eigenlijk niemand weet wat er precies speelt.

Ik heb heel minutieus uitgevraagd hoe men met elkaar omgaat, op elkaar reageert en ik vermoed dat het te maken heeft met de houding van stiefmoeder. Ik hoor wel eens van kinderen die aangeven:

- mijn stiefmoeder ging vaak naar boven als wij kwamen.... We voelden ons dan niet welkom.
- mijn stiefmoeder vouwde de was van háár kinderen wél op. Die van ons gooide ze gewoon op bed.
- mijn stiefmoeder lette zo op ons (of we wel met mes en vork aten), ik kon dan geen hap door mijn keel krijgen.
- bij mijn vader en stiefmoeder heb/had ik geen eigen kamertje, maar staat/stond mijn bed tussen de rommel
- ik mocht nooit spelen met het speelgoed van mijn stiefbroertjes en –zusjes

Het is zo belangrijk om eens in de schoenen van het kind te gaan staan en je voor te stellen hoe het voor hen is. Want "lastig gedrag" van kinderen wordt soms veroorzaakt door onbegrip, onvoldoende aandacht, onvoldoende inlevingsvermogen van volwassenen.